

Naše vesnice

SVĚRADICE

Vážení občané,

dovolte mi, abych Vás seznámil s činností obecního úřadu a prací zastupitelstva, které se sešlo 23.2. na 22. veřejném zasedání.

Zastupitelé schválili Smlouvu o vytvoření společného školského obvodu spádové školy ZŠ a MŠ Chanovice, příspěvkové organizace. Zároveň byl schválen dodatek č. 1 Obecně závazné vyhlášky obce Svěradice č. 2/2005, kterou se stanoví část společného školského obvodu základní školy.

Byla schválena nájemní smlouva s ČSAD STTRANS a. s. Strakonice o pronájmu garáží pro linkový autobus za 7 000,- Kč ročně.

Firma ADU.CZ s.r.o. nám provedla přezkoumání hospodaření obce – audit za rok 2005.

V rámci Programu stabilizace a obnovy venkova Plzeňského kraje jsme získali dotaci 210 000,- Kč na vybudování chodníků v části obce. Celkově by tato akce měla stát 350 000,- Kč.

Byly provedeny revize elektrospotřebičů, užívaných obecním úřadem i mateřskou školou.

V letošním roce se přes naši obec nepojede rychlostní zkouška Rally Agropa.

Chtěl bych požádat občany a hlavně děti, kteří chodí na procházku na Kostelík, aby zde neodhazovali odpadky. Také si ohlíďte své pejsky, nejen že nemají volně běhat, ale značkují zde nově osazené stromky, které mohou tím i zničit.

V březnu byla u rodinného domu čp. 130 provedena nákladnější oprava zamrzlé přípojky vody. Práce nám provedla společnost AQUAŠUMAVA z Chudenína.

Ve čtvrtek 27. dubna se uskuteční veřejné zasedání zastupitelstva, na které zvou občany.

Vladimír Smitka, starosta obce

NAŠI JUBILANTI

V měsících dubnu, květnu a červnu oslaví významná jubilea několik našich spoluobčanů. Přejeme jim hodně zdraví a pohody do dalších let!

Duben

Kollárová Milada	3. dubna	68 let	Augustin Jaroslav	21. dubna	66 let
Korbelová Anna	14. dubna	61 let	Podlešáková Božena	22. dubna	60 let
Opalecký Antonín	21. dubna	70 let	Pleyerová Zdeňka	27. dubna	61 let

Květen

Vyšehradová Věra	1. května	75 let	Šrámek Emil	8. května	61 let
Štěchová Božena	4. května	60 let	Kordíková Julie	11. května	77 let
Kollár Ladislav	5. května	70 let	Kopáčková Anna	20. května	67 let
Klas Václav	7. května	61 let	Kopáček Karel	31. května	70 let

Červen

Kandrová Marie	11. června	68 let	Karhánková Anna	25. června	96 let
Bukvanová Františka	17. června	91 let	Vyšehrad Josef	26. června	80 let

NAŠI POSLANCI NÁS PŘI HLASOVÁNÍ O NOVELE ATOMOVÉHO ZÁKONA V PARLAMENTU NEPODPOŘILI

Již delší dobu jsem se chystal informovat vás jako občany, kterých se další postup „výběru“ lokality Pačejov jako úložiště radioaktivního odpadu bezprostředně týká, o vývoji v této věci.

Proces výběru „vhodné“ lokality, který „o nás bez nás“ v podstatě probíhá již několik let, je bohužel legalizován zákonem č. 18/1997 Sb. nazývaným též „atomový zákon“. Mohu bez nadsázky říci, že konečný „výběr“ pačejovského regionu, by podle stávajícího atomového zákona představoval pro náš region smrtelně vážnou hrozbu. O pravděpodobných dopadech tohoto „výběru“ jsem psal v předchozích článcích a zde je již nebudu opakovat.

Shrnu-li to - proti realizovanému postupu probíhala celá řada jednání a akcí iniciovaných jak z našeho, tak z ostatních „předvybraných“ regionů. V podstatě jsem však doufal, že i naši poslanci a zástupci statní správy pochopí nedemokratičnost dosavadního postupu, postaví se na stranu svých občanů – voličů a nedovolí, aby jednání „o nás bez nás“, které tak vyhovuje investorům, resp. energetické lobby, pokračovalo. A já vám potom budu moci poskytnout dobré zprávy.

Naděje pro zprůhlednění celého postupu a naplnění alespoň některých základních principů demokracie při tomto „výběru“ svítla i občanům Pačejovska, když skupina senátorů pod vedením senátorky RNDr. Jitky Seitlové v r. 2004 předložila v Senátu ČR návrh novely atomového zákona. Původní návrh novely obsahoval i právo veta obci, do jejichž regionu by plánované jaderné zařízení mělo zasahovat a které je obvyklé v demokratických státech. Tento návrh však neprošel ani Senátem. Zredukováná novela byla však v r. 2005 Senátem schválena a po dlouhých odkladech se nakonec dostala k projednání v Poslanecké sněmovně ČR dne 19.4.2006.

Redukovaný návrh měl novelizovat alespoň tři velmi důležitá ustanovení atomového zákona:

První část návrhu novely zákona se týkala účasti obcí v řízeních, ve kterých se rozhoduje o umístění jaderného zařízení, tedy i úložišť radioaktivních odpadů. Podle současně platného zákona je totiž jediným účastníkem těchto řízení navrhovatel a ve věci rozhoduje Úřad pro jadernou bezpečnost. Obec či územní orgán doposud není účastníkem řízení a zákon v tomto případě explicitně vyjmenovává pouze tohoto navrhovatele, většinou tedy investora. Návrh proto doporučoval, aby účastníkem těchto řízení byla jednak obec, na jejímž území má být takové zařízení realizováno, jednak kraj jako celek, který je větší a dokáže velmi dobře zvážit všechny územní souvislosti daného prostoru.

Druhá část návrhu se týkala řešení příspěvku obcím, na které má vliv to, že tam bude, nebo je jaderné zařízení umístěno. Navrhoval, aby pro obec, která je v zóně havarijního plánování, nebo pro obec, na jejímž území je úložiště radioaktivního odpadu, byly každým rokem vyčleněny ve stanovené výši příspěvky, které budou obcím poskytovány podle následného nařízení vlády. Jednalo by se zejména o příspěvky na rekonstrukce evakuačních komunikací využitých k evakuaci v případech havárií a pod. Výše a garance tohoto příspěvku by měla být garantována tímto zákonem.

Třetí část návrhu se týkala vlivu, resp. dopadu provozování zařízení jaderné energetiky a odpovědnosti za škody, které mohou vzniknout dotyčným občanům a právnickým osobám, pokud dojde k jaderné havárii. Podle současně platného zákona (§38) se, cituji zákon, totiž „právo na náhradu jaderné škody promlčí, jestliže nárok na její náhradu nebyl uplatněn ve lhůtě tří let ode dne, kdy se poškozený o události, která vedla k jaderné škodě a o tom, kdo za ni odpovídá, dozvěděl nebo mohl dozvědět, nejpozději však ve lhůtě deseti let ode dne vzniku takové události“.

Proto novela v této části navrhovala prodloužit dobu promlčení odpovědnosti za poškození zdraví z jaderné havárie na dobu 30 let od doby, kdy se tato událost stala. Doložené důsledky havárií, naštěstí zatím z jiných zemí, se mohou projevit bohužel i po více než 20 letech.

A jaký byl výsledek hlasování v Poslanecké sněmovně? Novela byla „velmi elegantně“, a na první pohled bez ztráty kytičky, hozena do koše, resp. abych citoval příslušnou část usnesení k tomuto bodu, „vrácena k novému projednání Hospodářskému výboru Parlamentu“. Znamená to ale, že do voleb se to už neprojedná a potom se bude muset začít znovu.

Jste zvědaví jak nás v této věci zastupovali „naši páni a paní poslanci“?

Takže za Plzeňský kraj kam patříme se hlasování vůbec neúčastnili poslanci pp. J.Bílý, I.Levá, J.Papež a J.Pospíšil. Svoje „ano“ pro shoení ze stolu řekli poslanci pp. V.Čada, V.Grüner, M.Ekert, J.Lobkovicz a V.Votava. Svoje „ne“ proti shoení ze stolu řekli a tudíž pro schválení novely byli pouze poslanci pp. J.Švarcberk a L.Urban. Sečteme-li to, podpořili vás pouze 2 poslanci z 11-ti. O čem to vypovídá? O tom, že vás v podstatě jako občany hodili přes palubu. A také o tom, že pravděpodobně zájmy jaderného průmyslu jsou u nich na žebříčku hodnot mnohem výše, než práva občanů i povinnost vás zastupovat. Nezapomínejte na to! Jsou vůbec tito poslanci hodni toho, aby vás takto dále zastupovali?!

A kam jsme se tak postojem naší Poslanecké sněmovny a také postojem „našich“ poslanců dostali? Zřejmě mimo Evropu!

Není totiž známa evropská země – snad kromě těch, které jsou ve stejné situaci transformace, kde by obce nebo územní samosprávy neměly mít v takovém rozhodování právo být účastníky řízení.

Třeba Francie - pokud chce budovat jaderné zařízení - a Francie je skutečně zemí, kde je jaderná energetika rozvinutá - zastupitelstva do okruhu deseti kilometrů tohoto zařízení mají dokonce právo veta.

Ve Švýcarsku je pro schválení umístění jaderného úložiště nutná kantonální licence a tato kantonální licence je předmětem referenda. Pokud je referendum záporné, nemůže být licence udělena.

Ve Švédsku? Obce jsou přizvány k dobrovolné účasti a v každém stádiu může každá lokalitu odmítnout.

Ve Finsku? Vláda schvaluje návrh takového zařízení, ale teprve po souhlasu obce. Pokud obec takový souhlas nedá, nemůže vláda podle platného zákona rozhodnout.

Ve Spolkové republice Německo situování lokality může proběhnout teprve, jestliže není v rozporu se schváleným územním plánem obce. Nesmí dojít ke střetu s jiným záměrem, ani s územím stanoveným k využití pro rekreaci nebo cestovní ruch. Opět má obec právo ve věci rozhodnout a má právo veta.

V Belgii je situace řešena opět místním partnerstvím a občané nebo zastupitelstva mají právo vyvolat místní referenda. Pokud v referendu rozhodnou, pak dokonce příprava takové stavby má být zastavena.

A tak by se daly jmenovat další evropské země.

Naše obce přitom nemají ani právo být účastníky řízení - tak si na tom stojíme z hlediska srovnání s Evropou! Zkrátka tam, kde se poslancům hodí se s Evropou srovnat, tak to „musíme“, ale kde ne, jako bychom byli v Africe.

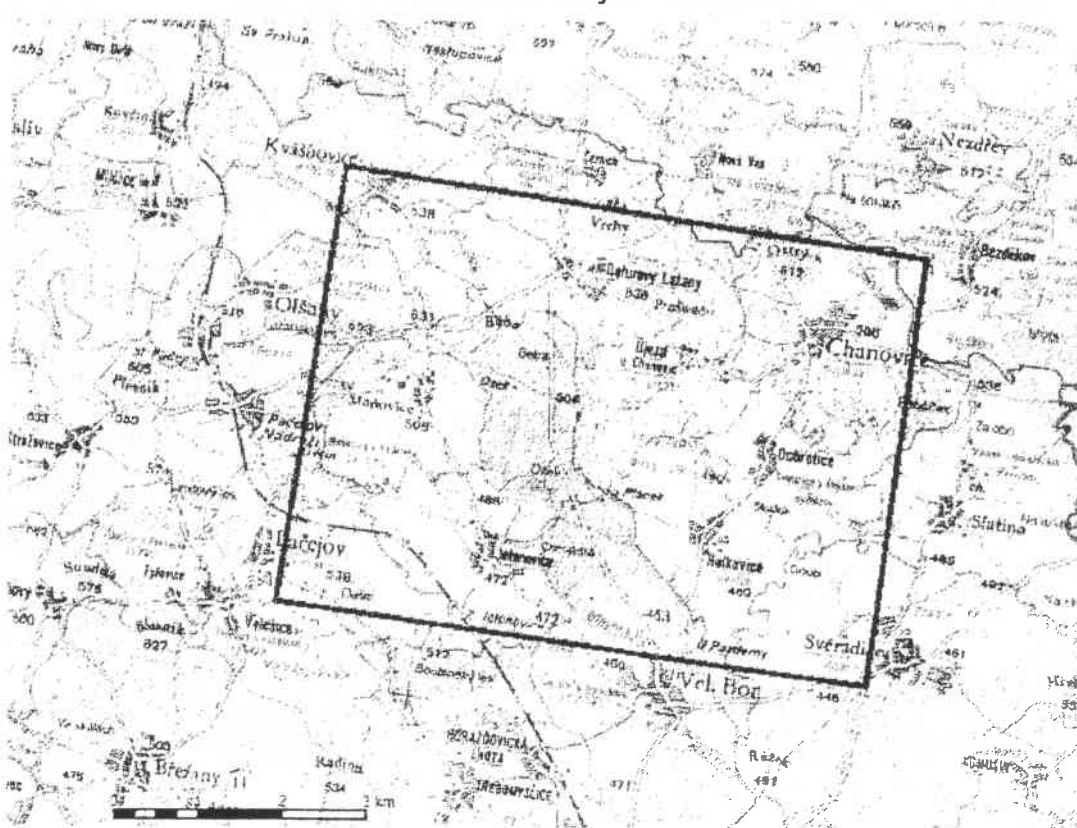
Ale nevzdejme to!!! A pokud naši poslanci a další zástupci regionu nebudou respektovat přání většiny – a v naší obci je to jednoznačná většina občanů (za starostu Pačejovska je to také naprostá většina), tak jím to dejte znát! Při každém setkání, při každé příležitosti.

A nebojte se jako občané trvat na tom, aby vámi zvolení poslanci a zástupci skutečně reprezentovali vaši vůli. I oni by totiž měli pochopit, že kromě své musí chránit kvalitu života i nás „ostatních“ občanů, budoucí život našich potomků, naší vesnice, regionu, ...

Věřím, že se zapojením vás všech do tohoto úsilí je o tom přesvědčíme.

Vybudování úložiště v našem regionu by totiž změnilo život nenávratně a jednou provždy!

Lokalita Pačejov - nádraží

Celková předpokládaná plocha povrchového areálu – 20 ha

Celková předpokládaná plocha podzemního areálu – 190 ha

MOJÍ VESNIČCE

Marie Vojtová

OTVÍRÁM KNIHU PAMĚTÍ.
TY DOBY DÁVNO ODVÁL ČAS.
VZPOMÍNKY ZPÁTKY ZALETÍ
A VZPOMÍNÁ SI KAŽDÝ Z NÁS.

UŽ SLYŠÍTE? TOŤ Klapot mlýna,
potůček bublá dnem i tmou.
Starý pan mlynář čapku snímá
ruku všem podá pomocnou.

A na kopečku, kousek dál,
kaple se dívá do kraje.
Tam mnohý poctu víře vzdal,
tam mnohá prosba skryta je.

I o tom vím, jak čísi síla
do války chlapce vehnala.
Nebyla pro ně rakev bílá,
jen cizí zem je schovala.

Rozseté křížky po okolí.
„U statku“ – to jsou dějiny.
„U rášku“ – tam srdce bolí,
další lemuji květiny.

Vesničko ze všech nejkrásnější
když kvetou stromy, zahrádky
a dětský smích – dar nejcenější
tohle je jako z pohádky.

VZPOMÍNKY V KAMENECH

Upomínky na dějiny, tvůrce dějin
i jejich protagonisty bývaly často
zanechávány pro budoucí už od nepaměti.

Chceme si zde připomenout
současný stav křížku a sakrálních staveb
na našem katastrálním území, které se
dochovaly hlavně proto, že jsou kamenné.

Katalogizace jejich hodnot byla
provedena na popud Obecního úřadu
ve snaze zjištění pozemku, na kterých se
jednotlivé objekty nacházejí, a následně
kdo převezme trvalou péči o jejich
dlouhodobou údržbu.

V dnešním čísle začneme u křížku,
kolem kterého denně chodíme, až si ani
neuvědomujeme, že tam stojí. Je totiž
ve stínu velkého souseda, KAPLIČKY, která
ho svým významem značně převyšuje. Kříž
patří k těm hezcím, které jsou v našem
regionu.

(tech. poznámka: kříž nese letopočet
1886, kaplička 1834)

pokračování příště

mot

Události, zajímavosti, střípky.....

- Letošní březnový Dětský maškarní karneval se vydařil. Na sedmdesát masek místních dětí i z okolních obcí si zaskotačilo při diskotéce. Svaz žen Svěradice děkuje všem ženám za příspěvek zákusků.
- Velikonočního „křístání“ se zúčastnilo dvacet místních kluků. Poctivě a spořádaně obcházel ves i když je místy doprovázel vítr a déšť. Proto se v sobotu dočkali u domů bohaté pomlázky, kterou si tradičně rozdělili na Kostelíku. Chválíme vás kluci, ale budeme víc, když na Kostelíku uklidíte zapomenuté papírky a plastové lahve. To přece bude vypadat tento krásný kout obce daleko lépe.
- První květnovou sobotu 6. se u pomníku na návsi uskuteční zastávka historických vojenských vozidel americké armády. Nadšenci z Příbrami se v naší obci zastaví mezi 15.30 až 15.45 hodinou. Přijedou od Horažďovic a budou pokračovat do Chanovic.
- Během měsíce května proběhne v domech a chalupách roční odpočet vodného.
- I když nás tuhá a dlouhá zima opouští, přesto prosíme místní občany a hlavně chalupáře o důkladné zateplení vodovodních šachet u domů. Letos v únoru nám jeden místní chalupář nadělal z tohoto důvodu skutečně plno starostí. Nejen, že si sám způsobil škodu, ale trpěli s ním i všichni občané, protože než se porucha našla, vyteklo tolik vody, že se nestačila načerpávat z vrtů a v celé obci musela být uzavřena na jedno odpoledne do všech domácností.
- To víte, že zlodějům není nic svaté a tak se stalo, že počátkem března z místního stanoviště zmizel a ještě se nenašel blatenský linkový autobus.
- Na návsi byly prořezány lípy.
- Žádáme občany o dodržování Obecně závazné vyhlášky obce Svěradice č. 1/2005 o pohybu psů na veřejných prostranstvích k zabezpečení místních záležitostí místního pořádku.
- Do konce června má být do místní knihovny nainstalovaný druhý počítač. Vysokorychlostní internet je už také zprovozněn. Dokonce jsou odstraněny a zabezpečeny i nedostatky, pro které na stávajícím počítači bylo posledně nalezeno 153 virů. Snad už bude internet dobře sloužit všem zájemcům, kteří do knihovny přijdou.
- Upozorňujeme občany o přerušení dodávky elektrické energie v celé obci mimo části od návsi směrem na Lnářský Málkov a to ve dnech a hodinách:
 - 9. 5. od 11.00 do 13.00
 - 18. 5. od 09.00 do 16.00
- Letos budeme opět volit. Do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky ve dnech 2. a 3. června a do zastupitelstev obcí 27. a 28. října.
- Omlouváme se majitelům chalup čp. 61 Kozů a čísla E 13 Malých o uvedení do seznamu památkou chráněných domů. V jejich případě nedojde k osazení tabulek „kulturní památka“ na jejich budovu. Seznam byl zkontrolován a opraven s pracovníky odboru školství a kultury Města Horažďovice.
- Připomínáme občanům, že do konce dubna je nutné uhradit místní poplatky za odpad a ze psů.
- Před obchod ZDK na zábradlí terasy bude provedena instalace jedné uzamykatelné vitríny pro informace - občan občanům / například parte / nebo místní složky občanům. Klíč bude uložen v prodejně.
- **Očkování psů** proti vzteklině proběhne v pátek **5. května v 17.00** hodin před obecním úřadem.

jka

SLAVIT ČI NESLAVIT?

8. 3. - Mezinárodní den žen, v tento den roku 1910 vyšlo do ulic 40 000 newyorských švadlen, aby protestovaly proti špatným životním podmínkám, poprvé se slavil v roce 1911 v ČR se oficiálně neslaví od roku 1990, ve světě se však slaví.

Druhá neděle v květnu - Svátek matek

- r. 1907 Američanka Anna Jarvisová zahájila kampaň za ustanovení Dne matek

- r. 1908 Den matek se poprvé slavil ve Filadelfii

- r. 1914 na návrh prezidenta W. Wilsona schválil Kongres USA Den matek jako národní svátek.

Symbolem svátku se stal **bílý karafiát - symbol něhy, nevinnosti a trpělivosti.**

V Československu se Svátek matek poprvé slavil 13.5.1923, jeho organizace se v Brně ujaly YWCA a ČSČK za podpory dalších organizací.

V komunistickém režimu byl Svátek matek nahrazen 8. březnem – MDŽ.

R.1992 znovu založená YWCA obnovila tradici Dne matek, v OD Kotva byl zorganizován velký happening.

Tolik z mezinárodního kalendáře.

Otázka zní: Slavit či neslavit jeden den, při kterém se zastavíme a nahlas a s vděkem vyjádříme svoji lásku a vděčnost k mamince? Když má nebo měla maminka každého z nás narozeniny nebo svátek, také oslavujeme. Přicházíme a již svojí přítomností dokazujeme, co k mamince cítíme. Maminka přece nečeká na naše dary, největším darem jsou její malé i velké děti a celá rodina. Mamince nemůžeme být nikdy dost vděční. Maminka, to je láska. Po sametové revoluci se 8. března, kdy se MDŽ oslavovalo, radikálně odvrhl jako komunistický přežitek a vyčítalo se mu, že to byl vlastně svátek mužů, kteří se těšili na to, jak se nají a napijí a že se pro ženy vlastně nedělalo nic, než že se jim v ten jeden jediný den poděkovalo. Pravdou, ale je, že ženy se na tento svátek těšily. Alespoň byl chvíli čas se společně sejít a pobavit se. A děkování a ocenění šlo přítomným mužům většinou opravdu od srdce. Je pravdou, že za tyto oslavy schovával režim nevyřešené problémy v otázce péče matku a celou rodinu, ale budeme-li upřímní, mnoho se toho v otázce postavení ženy ve společnosti, až

na některé úspěšné podnikatelky a političky, nezměnilo. Ženy jsou stále levný a spolehlivý zdroj pracovní síly a role matky, která pečuje o své děti a celou rodinu není státem zdaleka doceněna. A co my babičky? My už přes vnoučata nebo i pravnoučata přesahujeme maminkovské hranice. Čím větší rodina, tím jsou pro nás větší starosti, ale přiznejme, že také i radosti. A protože radosti není nikdy dost vzal Český svaz žen Svěradice iniciativu připomenutí významu ženy-matky do svých rukou a společně s Obcí Svěradice chce ženám-matkám, tedy i svým členkám, letos 7. května udělat radost. V Mateřské škole už je nácvik malých školáček na Svátek matek v plném proudu. Krátké vystoupení připravuje ČSŽ i se staršími svěradickými dětmi. Obec Svěradice chystá také nějaké překvapení. Proto si pozorně přečtěte oficiální pozvánku v našich novinách a **hlavně přijďte**. Budeme mít určitě radost všichni, vy, děti i my.

maš

Ohlédnutí za Velikonocemi – Největšími křesťanskými svátky

Kolik chceš za ty ptáky? (převzato z KT 7/2006)
Po internetu koluje následující poněkud netradiční velikonoční příběh. V jeho závěru je připojena výzva, ať ho lidé pošlou dál svým známým. Text zaujal i nás a po redakčních úpravách ho otiskujeme. Neznáme však jméno autora: vzhledem k popisovanému reáliím a stavbě textu půjde zřejmě o překlad z angličtiny. Pomůžete nám s pátráním po autorovi?

Pastor George Thomas, který v malém městečku v Nové Anglii vedl svůj sbor, přišel jednou o velikonočním nedělním ránu do kostela a nesl rezavou, zkřivenou, starou ptačí klec. Položil ji vedle kazatelny. Více lidí v údivu pozdvihlo obočí, když začal pastor mluvit. Říkal, jak se včera procházel po městě a uviděl chlapce, jak nese tuto klec. Byli v ní tři malí ptáčci, třesoucí se chladem a strachem. Pastor kluka zastavil a zeptal se: „Co to máš, synku?“

„Jen pár starých ptáků,“ odpověděl.

„Co s nimi chceš dělat?“ zeptal se pastor.

„Vzít je domů a hrát si s nimi,“ odpověděl. „Budu je dráždit a vytrhávat jim peří, aby se porvali. Vsadím se, že se dobře pobavím.“

„Ale dřív nebo později jich budeš mít dost a přestane tě to bavit. Co uděláš potom?“

„Mám i pár koček,“ zamyslel se malý chlapec, rády si na nich pochutnají: dám ty ptáky jim.“

Pastor na chvíli ztichl: „**Kolik chceš za ty ptáky, synku?**“

„Na co by vám byli, pane?“ Jsou to jen obyčejní ptáci z pole. Ani nezpívají a vůbec nejsou pěkní!“

„Kolik?“ znovu se zeptal pastor.

Chlapec si ho přeměřil, jako by byl blázen, a řekl: „Deset dolarů!“ Pastor sáhl do kapsy a vytáhl desetidolarovku. Dal ji chlapci do ruky a ten zmizel jako blesk. Pastor zvedl klec a donesl ji na konec aleje, kde

byl strom a malý trávník. Položil ji na zem, otevřel dvířka a klepáním na mřížku klece přesvědčil ptáčky, aby vyletěli. Pustil je na svobodu. To vysvětlilo přítomnost klece na kazatelně. Potom pastor začal vyprávět další příběh: Jednoho dne mluvil Ježíš s ďáblem. Satan se právě vrátil z Rájské zahrady a škodolibě se vychloubal: „Tak, Pane, právě jsem nachytil plný svět lidí. Nastavil jsem past, starou návnadu. Věděl jsem, že neodolají. Mám je všechny.“

„Co s nimi budeš dělat?“ Zeptal se Ježíš.

Satan odpověděl: „Chacha, budu si s nimi hrát! Budu je učit, jak se ženit a rozvádět, jak se nenávidět a škodit si, naučím je pít, kouřit, a proklínat. Naučím je, jak vynalézat pušky a bomby a navzájem se zabíjet. Už se těším na tu zábavu!“

„A co uděláš potom?“ Zeptal se Ježíš.

„Zabiju je!“ Hrdě prohlásil Satan.

„**Kolik za ně chceš?**“ Zeptal se Ježíš.

„Snad bys ty lidi nechtěl? Není v nich ani špetka dobra. Když si je vezmeš budou tě jen nenávidět. Poplívají tě, budou tě proklínat a zabijí tě!“

„Co za ně chceš?“ Zeptal se znovu Ježíš.

Satan se na něj podíval a zakřenil se. „Každou tvou slzu a všechnu tvou krev.“

A Ježíš řekl: „Máš to mít!“ a zaplatil.

Pastor postavil klec na kazatelnu a odešel z kostela.

maš

Pozvánka Svazu žen Svěradice a Obecního úřadu Svěradice

maminkám, babičkám i prababičkám a k tanci jsou zváni i tatínkové, dědečkové a pradědové

na posezení při hudbě ke Dni matek, které se koná v neděli 7. května
v 15.00 hodin v sálu kulturního domu

Program:

- *Pásmo zpěvu a básniček dětí z MŠ Svěradice*
- *Pásmo písní s hudebním doprovodem místních školáků*
- *K tanci a poslechu zahraje Duo Černý – Šťastný*

Malé občerstvení je zajištěné

Srdečně se na Vás těší pořadatelé

VĚNOVÁNÍ

(Josef Václav Sládek)

Matičkám vašim, vy milé děti,
matičkám vašim, i matce své
ze srdce zpěvák písně ty světi
Veselé, vážné, i dovádivé.

Za každou noc, již u vás kdy bděly,
za každý v bázni tajený dech,
za první krůček, při němž se chvěly,
za první slůvko na vašich rtech.

Za každý úsměv, slzu a vrásku,
za steré polibky - a natisíckrát,
za všechnu péči a nezměrnou lásku,
již může na světě matka jen dát.

Matiček vašich i matky vlastní
zpěvák si vzpomíná a vlhne mu líc.
Mějte je rády a buďte šťastny
Matka si za vše – nepřeje nic.

NA SVATBU JSME JELI KOČÁREM

Řekne-li se o nějakém člověku: „O tom se ani neví, že ve vsi je,“ neznamená to, že snad spí nebo v životě nic neudělal nebo se o nic nestaral, ale myslí se tím to, že se jedná o člověka, který nemá s nikým žádné rozepře a spolehlivě si plní svoje životní povinnosti, tak jak je život přináší. Navíc prožívá svoje stáří v rodině své dcery v plné pohodě a spokojenosti. To všechno platí o paní **Anně Větrovcové, mamince, babičce a prababičce v jedné osobě**. Navštívila jsem ji těsně před Velikonocemi. Seděly jsme a vzpomínaly společně s její dcerou Miluškou.

Paní Větrovcová, v loňském roce jste oslavila 85 let. Kde jste se narodila a kde jste bydleli?

Narodila jsem se 20. července r. 1920 tady ve Svěradicích v čísle 76, tam jak teď bydlí pan Zeman. Jmenovala jsem se Jírovcová, říkalo se u nás u Brejchů. Karel je o rok mladší než já. Rodiče byli drobní zemědělci. Tatínek zemřel v r. 1926 na zranění z války. Mamince nezbyvalo, než se znovu vdát, jinak to tenkrát nešlo. Vzala si p. Loulu z Bezděkova, pí. Bělochová ze Slatiny byla jeho sestra. Děti už potom s novým tatínkem žádné neměli. Maminka se dožila 93 let a až do své smrti bydlela v naší chaloupce v čísle 76.

Kam jste chodila do školy?

Na Velký Bor jsem chodila 4 roky a potom, když byla v r. 1931 postavena škola ve Svěradicích, jsem chodila další 4 roky sem. Z učitelů si vzpomínám hlavně na pana řidícího Grilla. Ten ve Svěradicích nacvičoval divadla, jeho žena byla výborná herečka. Pocházela z herecké rodiny, její sestra byla známá herečka (*nemůžeme si vzpomenout, jak se jmenovala, z rozhovoru s pí. Smitkovou se dozví, že se jmenovala Jelínková*)

A co po vychození školy?

Po škole jsem zůstala doma na chalupě a přivydělávala jsem si práci u sedláků. Pamatuji si, že když se sušilo a bylo třeba jít třeba obracet i v neděli, vzali jsme si bílou zástěru a šlo se. Když mi bylo 18 let domluvili naši přes tatínkovu sestru pí. Bělochovou službu v Lánech.

„V těch Lánech, jak je prezidentské sídlo?“ ptám se. Ano, tam. Sloužila jsem v rodině četníka, jeho žena byla učitelka a měli čtyřletou holčičku. Tam jsem ale zůstala asi jen jeden rok, protože v r. 1939 přišli Němci a zakázali učitelkám učit. Paní musela zůstat doma a já šla také domů.

Potom jsem ještě sloužila také asi jeden rok v Plzni na Lochotíně v rodině plzeňského starosty Petáka. Byla to nóbl rodina, měli služku a kuchařku. Měla jsem se tam dobře, byli na mě hodní. Ve válce se potom odstěhovali do Kalenic.

Kdy jste se vdávala?

Vdávala jsem se v jednadvaceti letech v roce 1941. Táta byl o čtrnáct let starší. Brali jsme se o horažd'ovické pouti, vezl nás Franta Kozlík kočárem.

Kde jste se s manželem vyhlídli?

Já ani nevím, to tak přišlo nějak samo. Vždycky v neděli odpoledne jsme chodily s holkama pohromadě po silnici k Radině a zpátky a kluci po nás samosebou pokukovali a my po nich. A potom byly také muziky. Táta byl velký zpěvák a tanečník.

Kde jste po svatbě bydleli?

Bydleli jsme 4 roky u Krejčů, odkud pocházel táta, bydlelo nás tam sedm. Tam se nám v roce 1942 narodila Anuška. Potom jsme už bydleli u Pasáčíků, v čísle 67, tady na rohu proti Vodroc a Štěchoc. V roce 1952 se nám narodila Miluška a v roce 1957 Míra. Anuška nám hodně stonala. Když jí bylo pět let, řádl ve vsi záškrť. Ještě nebyl penicilin a děti na záškrť umíraly. Tenkrát na tu nemoc umřel Pepíček Hajnejch, byly mu tři roky. To byl bratříček vašeho muže. Bylo to hrozné.

Čím byl váš muž?

Byl vyučený truhlář. Dělal dlouho v Praze, ale firma zkrachovala a všichni byli bez práce. Byl potom kolik let nezaměstnaný až se pak se dostal ke dráze. Tam zůstal až do důchodu.

Chodila jste při dětech někam do práce?

Táta nechtěl, abych někam chodila, chtěl, abych byla s dětmi doma. Když jsem potom šla do pracovat do JZD, kde jsem zůstala až do důchodu, nemohl se s tím smířit a hudral na mě.

Předpokládám, že jste si užili také trochu bídy, jak to tenkrát bylo.

Ani ne, táta dost vydělával, bídu jsme neměli, žilo se nám dobře.

A my s Miluškou dodáváme, že se muselo šetřit a také nároky nebyly takové jako dnes.

Ale to paní Větrovcová považuje za samozřejmé.

Paní Větrovcová, máte to tady moc hezké. Máte se tu u Milušky dobře? Bydlel tu s vámi v nové chalupě ještě i váš muž?

Mám se tady moc dobře, jen kdyby mě nebolely nohy. Když mladí stavěli, říkal muž, aby tu pro nás udělali jednu místnost, ale už se toho nedočkal. Zemřel v roce 1979, bylo mu 73 let a chalupa se dostavěla v roce 1980.

Máte jistě radost z vnoučat a hlavně z těch malých, pravnoučat. Kolik jich už máte?

Vnoučat mám šest. A pravnoučat? Těch je pět. Roman má Pepička a Vašíka, Martin Anušky má Evelínu a Vavřince, Vítek Anušky má třínedělního Honzíčka. Lucinka a Jakub Míry a naše Miluška jsou ještě svobodní. Kdykoliv sem přijedou nikdy nezapomenou za mnou přijít.

Jsou tu ve vsi ještě nějaké vaše kamarádky ve vašem věku ?

Jsou. O rok mladší než já je Šilhanová, Brejchová, Švecová a švagrová Božena Větrovcová. Ty by vám určitě také něco pověděly.

Paní Větrovcová, děkuji vám za rozhovor. Přeji vám samou radost z vašich blízkých, kteří vás mají rádi, hodně zdraví, abyste mohla ještě dlouho chodit do krámu pro pečivo a na procházky a abych mohla přijít ještě pohovořit na tu vaši devadesátku.

maš

ŽIJÍ MEZI NÁMI

Nemelem, nemelem, sebrala nám voda mlejn.

„Ale melem,“ říká **paní Miluška Hokrová** (viz první zprava na fotografii), kterou si mnozí z nás pamatují jako pečlivou hradláčku na vlakové zastávce Velký Bor. Ovšem, když se jí narodily děti a začaly chodit do školky, bylo pro ni nutné povolání změnit. Především hledat místo s jednosměnným provozem. Naskytla se možnost pracovat ve mlýně. Miluška (tak jí totiž v obci všichni říkají) tuto práci vzala a každý den od autobusu šlape pěkný kus cesty na své pracoviště. Mlýn, no, ten musí přece pěkně klapat! Vždyť se o tom i v písničkách zpívá. Ve mlýnici najdeme zásoby ječmene, ze kterých se vyrábí kroupy. Ještě více se tam semele pšenice.

Miluška pracuje na balírně. Není tam sama, má ještě pět pomocníků. Z velké násypky padá krásně bílá mouka do automatu, kde už na ni číhají známé pytlíky s nápisem HRUBÁ, POLOHRUBÁ a HLADKÁ. V celém kraji znají její výbornou kvalitu.

Tak milé hospodyňky, až budete zadělávat buchty, koláče nebo knedlíky, nezapomeňte, že hlavní surovinu, tedy mouku, připravuje jedna z vás, paní Miluška Hokrová.

paní Anna Větrovcová s rodinou při oslavě 80. narozenin
v roce 2000 s pravnoučkem Pepíčkem

Řekne-li se obchod, prodejna, prodavačka hned si každý představí paní Jarku Jiřincovou, paní Zdeňku Smitkovou nebo manažerku paní Annu Fenclovou. K tomu pak plné regály různých dobrot, lihovin, rohlíků i chleba. Ale jak se říká, nejen chlebem živ je člověk. Máme i jiné životní potřeby. Jaké, na to jsem se zeptala paní **Boženky Štěchové**.

Boženka vystudovala zemědělskou technickou školu a začala pracovat jako účetní ve Slatině. Když se tehdejší JZD sloučilo s Velkým Borem převzala funkci zootechničky a tuto práci vykonávala až do ukončení JZD Velký Bor.

Tehdy se vyskytlo v zemědělství mnoho problémů a Boženka už v této oblasti pracovat nechtěla. Ovšem vzhledem k různým okolnostem, jako je pracovní příležitost v okolí bydliště, věk atd. si práci moc vybírat nemohla. Z možností, které se jí nabízely, ji zaujala práce prodavačky a to v prodejně, kde jsou k dostání nádherné obklady a dlažba od tuzemských i zahraničních výrobců. Najdete zde výrobky ze Španělska i Itálie. Ale přece jen hlavní sortiment je od největšího českého výrobce, což je dobře. Zakoupit si zde můžete i různá lepidla, spárovací a vyrovnávací hmoty, lišty i stavební nářadí. Do práce paní Štěchová, tak jak už dnes řada ostatních lidí, jezdí vlastním autem. Při našem rozhovoru jsem se dozvěděla, že tahle práce je náročná, přesto přes řadu negativních stránek má i své kouzlo, stejně jako každá práce, při které se přichází do styku s lidmi.

Paní Štěchová prodává a při tom poznává nové lidi. Zajímavé, s rozhledem i šikovností. Poznává lidi, se kterými by se asi v jiné profesi minula.

paní Božena Štěchová

PRO POUČENÍ I ZÁBAVU

Odkud se vzala

jména některých
firem na světovém trhu

- Adidas** Zkratka, která pochází z počátečních slabik jména zakladatele firmy Adolfa (Adiho) Dasslera.
- Fuji** Podle nejvyšší japonské hory zvané Fudžijama (3 776 m).
- Hitachi** V japonštině znamená rozbřesk nebo svítání.
- Hyundai** V korejštině znamená moderní nebo současný.
- Ikea** Ingvar Kamprad Emtaryd Augnaryd – Ingvar Kamprad je zakladatelem společnosti, Emtaryd a Agunnaryd jsou názvy usedlosti a vesnice, kde Kamprad vyrostl. Barvy v logu jsou švédské národní barvy.
- Kodak** Jméno vzniklo uměle a nic neznamena. Zakladatel George Eastman chtěl slovo začínající i končící písmenem K a mělo se snadno vyslovovat.
- Lego** Z dánského „leg godt“, což se dá přeložit jako „hrajte si dobře!“
- Nike** Podle řecké bohyně vítězství Niké.
- Nivea** Z latinského slova „nivis“, což znamená sníh. Název má připomínat sněhově bílou barvu krému.
- Nokia** Společnost začala v roce 1865 s papírenskou výrobou. Brzy se rozrostla a přestěhovala do finského města Nokia. Jméno města začala používat jako svou značku. Svou výrobu tu rozšířila o gumárenství, které je pro nokijský průmysl důležité dodnes.
- Oriflame** Znamená „zlatý plamen“. Tak se ve středověku označoval purpurový praporek, kterému dal své požehnání mnich. Pod touto zástavou pak francouzští králové bojovali. Po prohrané bitvě u Agincourtu, která byla součástí stoleté války, se zástava přestala používat. Zůstalo jen jméno.

HITACHI

IKEA®

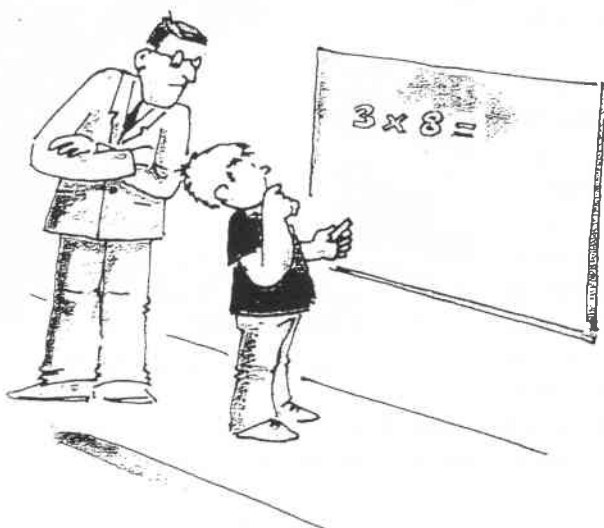

NIVEA

NOKIA

oriflame

HUMOR

*Nejsem si zcela jistý, kolik to je,
ale vím, kde bych to našel na internetu...*

Říká paní učitelka:

„Venku krásně sněží, co kdybychom začali s koulváním?“

„Ano, ano,“ volají všichni žáci.

„Dobrá... K tabuli půjde Nováková.“

Jirkovi se v žákovské knížce objeví poznámka:

„Váš syn nemá žádné znalosti.“

Otec připiše stručné vysvětlení:

„Však právě proto ho posílám do školy.“

Ptá se babička vnoučka – prvňáčka:

„Tak co, Davidku, už chodíš do školy půl roku, zdalipak již umíš abecedu?“

„No jasně, babi, až do sta!“

„Co říkali tvoji rodiče na vysvědčení?“

„Velmi se zlobili, pane učiteli, raději se jim vyhýbejte!“

SVOZ NEBEZPEČNÉHO A VELKOOBJEMOVÉHO ODPADU V OBCI SVĚRADICE

proběhne v sobotu 27. května v 8.00 u obecního úřadu

Sbírat se budou - upotřebené oleje, elektrické akumulátory, výbojky a zářivky, galvanické články a baterie, zbytky barev a rozpouštědel, kyseliny, louhy, zbytky spotřební chemie, televize, chladničky, mrazáky, pesticidy, herbicidy a léky. Do objemného odpadu se zahrnují pneumatiky, koberce, sporáky, pračky, nábytek apod.

jka

Povolování kácení mimolesní dřevinné zeleně podle § 8 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších úprav (dále jen "zákon o OP"), včetně doporučeného postupu dle zákona č. 500/2004 Sb., o správním řízení.

Zákon o OP se vztahuje na všechny dřeviny rostoucí mimo les, tedy i na dřeviny ovocné.

- 1) Ke kácení dřevin rostoucích mimo les je nezbytné povolení orgánu ochrany přírody, a to příslušného obecního úřadu (mimo území NP Šumava). Povolení, nebo nepovolení kácení dřevin se vydává formou správního rozhodnutí dle zákona č. 500/2004 Sb. Povolení lze vydat ze závažných důvodů po vyhodnocení funkčního a estetického významu dřevin.
- 2) Žádost o povolení ke kácení dřevin rostoucích mimo les podává vlastník pozemku či nájemce se souhlasem vlastníka pozemku, na kterém dřeviny rostoucí mimo les rostou. Žádost musí obsahovat (vyhláška MŽP č. 395/1992 Sb.):
 - a) jméno a adresu žadatele,
 - b) doložení vlastnického či nájemního vztahu žadatele k pozemkům a dřevinám rostoucím mimo les,
 - c) specifikaci dřevin rostoucím mimo les, které mají být káceny, zejména jejich druh, počet, velikost plochy keřů, včetně situačního zákresu,
 - d) udání obvodu kmene stromů ve výšce 130 cm nad zemí,
 - e) zdůvodnění žádosti.
- 3) Orgán ochrany přírody může ve svém rozhodnutí (v jeho výrokové části) o povolení kácení dřevin (§ 8 odst. 1 zákona o OP) uložit žadateli podle § 9 vyhlášky MŽP č. 395/1992 Sb. přiměřenou náhradní výsadbu ke kompenzaci ekologické újmy vzniklé pokácením dřevin. Současně může uložit následnou péči o dřeviny po nezbytně nutnou dobu, nejvýše však na dobu pěti let. Náhradní výsadbu lze uložit i na pozemcích, které nejsou ve vlastnictví žadatele o kácení, ale jen s předchozím souhlasem jejich vlastníka. Obce vedou přehled pozemků vhodných pro náhradní výsadbu ve svém územním obvodu po předběžném projednání s jejich vlastníkem.
- 4) Kácení dřevin rostoucích mimo les se zpravidla povoluje v období jejich vegetačního klidu. K tomu přihlíží orgán ochrany přírody při vydávání povolení ke kácení dřevin.

- 5) Povolení není třeba ke kácení dřevin (§ 8 odst. 2 zákona o OP) z důvodů pěstebních, to je za účelem obnovy porostů nebo při provádění výchovné probírky porostů, a z důvodů zdravotních nebo při výkonu oprávnění podle zvláštních předpisů (např. kácení břehových porostů dle zákona o vodách, z důvodů elektrického vedení atp.) Kácení z těchto důvodů musí být oznámeno písemně nejméně 15 dnů předem orgánu ochrany přírody - příslušnému obecnímu úřadu, který je správním rozhodnutím může pozastavit, omezit nebo zakázat, pokud odporuje požadavkům na ochranu dřevin nebo rozsahu zvláštního oprávnění. Oznámení o kácení dřevin musí obsahovat stejné náležitosti jako žádost o povolení kácení dřevin (viz bod 2.).
- 6) Povolení není třeba ke kácení dřevin na pozemcích, které jsou ve vlastnictví fyzických osob, jestliže tyto pozemky **nejen vlastní, ale i užívají** a jedná se o stromy o obvodu kmene do 80 cm měřeného ve výšce 130 cm nad zemí nebo souvislé keřové porosty do celkové plochy 40 m² (§ 8 odst. 3 zákona o OP).
- 7) Povolení není třeba také ke kácení dřevin, je-li jejich stavem zřejmě a bezprostředně ohrožen život či zdraví nebo hrozí-li škoda značného rozsahu. Ten, kdo za těchto podmínek provede kácení, oznámí je příslušnému obecnímu úřadu do 15 dnů od provedení kácení (§ 8 odst. 4 zákona o OP). Hned po podání oznámení by měl obecní úřad provést kontrolu, zda skutečnosti uvedené v podaném oznámení jsou pravdivé.
- 8) V případě podaných žádostí občanských sdružení o informování o zahajovaných správních řízeních (§ 70 zákona o OP) musí orgán ochrany přírody oznámit zahájení řízení také přihlášeným občanským sdružením, které se mohou do 8 dnů od doručení oznámení přihlásit za účastníka řízení a potom jej také mají se všemi právy a povinnostmi.

Povolení ke kácení dřevin se vydává formou správního rozhodnutí, tzn., že vlastní řízení se řídí zákonem č. 500/2004 Sb., který nabyl účinnosti 1.1.2006, tzn., že ke všem žádostem o povolení pokácení dřevin, které dojdou po 1.1.2006, je vydáváno rozhodnutí podle nového správního řádu. V případě, že žádosti došly v r. 2005 postupuje se ještě podle starého správního řádu (zákon č. 71/1967 Sb.)

➤ **KRÁTCE ZE SPORTU**

výsledky našich mužstev – jaro 2006:

Muži „A“:

Svéradice – Pačejov 0:0

Svéradice – Velké Hydčice 0:2 (0:1)

Muži „B“:

Zavlekov – Svéradice B 7:1 (3:1)

Svéradice B – Hartmanice 2:1 (1:0)

Soběšice – Svéradice B 1:4 (1:2)

Dorost:

Holýšov – Svéradice 1:2 (1:2)

Svéradice – Hrádek 2:0 (2:0)

Přeštice – Svéradice 1:1 (1:0)

Luby – Svéradice 2:1 (1:1)

Svéradice – Dobřany 2:2 (1:0)

Žáci:

Svéradice – Plánice 3:4 (2:2)

Branka: Svoboda st.

Branky: Petrovic, Brynda

Branky: Svoboda st., S. Makovec, Vlček, J. Brabec

Branky: Vlček, Valach

Branky: Prokopec, L. Pavlovský

Branka: Vlček

Branka: Prokopec

Branky: Vlček, Prokopec

Branky: M. Chaloupka 2, M. Makovec

vdu

Vydává Obecní úřad ve Svěradicích. K tisku připravuje redakční rada ve složení:

Václav Dušek (vdu), Jindřiška Kalabzová (jka), Ing. arch. Tomáš Straňák (mot),

Ing. Marie Šulcová (maš), Marie Vojtová (mav), Ing. Rudolf Nejedlík (run)

Počet výtisků: 200. Neprodejné